

Беседа за житейския път на отец Георги от с. Жегларци

На 06 април 2019г., след вечерното богослужение в митрополитския храм Св. Николай Мирликийски, град Видин, духовници и миряни от града имаха възможност да се запознаят с моменти от житейския опит и свещеническото служение на отец Георги Пейчев от добружанското село Жегларци.

Протоиерей Стоян Василев от Варненска и Великопреславска епархия разказа подробно за живота и служението на о. Георги, с когото е имал радостта да се среща и общува.

Поучителният пример от служението на о. Георги Пейчев, чудните събития от неговия живот, както и множеството лични впечатления и случки в живота на негови духовни чедата за дълго време ще пораждат размисли за осмисляне и поправяне на личния ни живот, утеха и укрепване на вярата.

Радостта от духовното общуване продължи и в неделния ден на светата Василиева Литургия отслужена от Негово Високопреосвещенство Видинския митрополит Даниил в съслужение с протоиерей Стоян Василев, иконом Методи Борисов, протоиерей Арахин Станков и дякон Виден Виденов.

В проповедтта след службата митрополит Даниил припомни на богомолците накратко житието на св Йоан Лествичник, на когото е посветена четвъртата неделя от Великия пост. Митрополитът посочи, че не случайно три от неделите през Великия пост са посветени на православни светци, чийто живот нагледно ни показва какъв е смисъла на поста в който се намираме и въобще смисъла и целта на християнския живот – освещаването на човека и придобиването на нетварната Божия благодат, по думите на свети Серафим Саровски.

„Бог ни най-малко не се е изменил в сравнение с времето, когато са живели празнуваните през поста светци. Неговата благодат също не се е изменила – не е намаляла и не е по-малко действена. Животът на о. Георги Пейчев от село Жегларци, за когото присъстващите в съботната вечер на беседата на о. Стоян Василев имахме възможност да научим ни свидетелства за това.“, каза митрополит Даниил.

„Това, което ни различава от светиите е нашата вяра и съответно нашия живот. Вярата на мнозина православни християни днес е подобна на вярата, която изповядал бащата на бесноватото момче, за което се разказва в Светото Литургийно Евангелие за днешния неделен ден: „Вярвам Господи, помогни на неверието ми.“

„Тези думи ни показват, че има различни видове вяра в Бога. Една е вярата от слушане, от виждане, от размисъл при която нашия ум се съгласява и убеждава в истинността на вярата. Например, бащата на момчето е бил осведомен за множество случаи на изцелени от Господ Иисус Христос човеци. Той е бил убеден в силата на Господа да освободи детето му от насилието от тормоза, които му причинявал бесът. Но сърцето му все още е нямало своите основания, за да изповяда тази вяра в пълнота.

Липсвала личната връзка на този човек с Бога. Едва, когато той искрено изповядал своята немощ и призовал Бога в молитва: „Вярвам Господи, помогни на неверието ми.“, Господ се смилил и изцелил детето му. Тогава, вярата на този човек станала вяра от опит.

Този случай ни показва, че сърдечната вяра в Бога, вярата от опит е дар: нашето сърце не може от самосебе си, без да има свидетелството на Божия дух да изповяда този вяра. Нашият ум може да бъде убеден с разумни аргументи, но сърцето, където е най-интимната част от нашето същество се нуждае от друг тип свидетелство и това е действието на Божията благодат в

него, както и е казано, че никой не може да изповяда, че Иисус Христос е Син Божий, освен чрез Светия Дух (ср. 1 Кор. 12:3).“

Митрополит Даниил обърна внимание на това, че дарът на вярата ни се дава от Бога, чрез нашето доверие в Него и приемането в нашият живот да постъпваме по Неговата блага воля. Важно е да разбираме, че вярата е дар, а не даденост, т.е. дори след като сме удостоени Божията благодат да споходи нашето сърце, ако ние проявяваме безразличие към този дар и немарим за искреността на взаимоотношенията с Бога, не се каем, не се изповядваме, не участваме в богослужението или започнем да мислим високо за себе си, или изобщо пренебрегваме нашите християнски задължения, то този дар ни напуска, защото Бог прави разлика между добро и зло, между истина и неистина и не благоволи към зли и лукави постъпки.

„В живота на празнуваните във втора, четвърта и пета недели на Великия пост светий виждаме до какви други духовни плодове довежда тяхното постоянство във вярата и богоугодния живот. Подобни духовни плодове виждаме също така и в живота на о. Георги Пейчев от с. Жегларци“, каза митрополит Даниил.

В края на проповедтта владиката направи сравнение с това, как о. Георги е живял в малко-известното добружанско село и дори, когато през шейсетте години на миналия век, безбожната власт искала неговото преместване от селото в по-богата градска енория, с цел за да се разпръсне малката църковна общност, която се е създала в Жегларци, той не се съгласил да напусне затънтеното селце.

Нито липсата на подходящо образование за децата му, нито липсата на перспектива за тяхното развитие в селото, нито бедните условия и тежкия физически труд, който е трябвало да полага, за да изкара прехраната за семейството си са го разколебали да напусне село Жегларци. О. Георги е знаел, че камъкът тежи на мястото си и че Господ там, в това село му е поверил да разпръсква светлината на светото Евангелие, да свидетелства за Бога, да сее Божието слово в душите на хората, да ги подпомага в православната вяра и благочестие.

По този начин в духовната пустиня наречена Жегларци произраствал малък духовен оазис, където се идвали мнозина, за да почерпят духовни сили, утеха и подкрепа във вярата, каквато в големите градове, дори в столицата трудно са могли да намерят.

„Това е много силен пример за нас, особено в тежката икономическа и демографска криза, в която се намира нашия хубав видински край днес,“, каза митрополит Даниил. „Необходимо е да възпитаваме нашите деца да търсят преди всичко друго Бога и Неговата правда. Това да бъде най-важното нещо в живота им. А нашия Видин и всички градове и села в епархията ни предлагат прекрасни условия за богоугоден и спасителен християнски живот.

Има родители, които съветват децата си още в гимназиалните класове да мислят да устройват живота си в чужбина. А какво ще се случи, ако там те предпочетат материално устроения живот, професионалната кариера или израстването в общественото пред духовния живот и пред устройването на царството Божие в душите им? Може ли материално устроения живот да замени Божията благодат без която не може да живеем истински християнски живот и без която не може да се спасим?

Затова е необходимо да учим децата ни да обичат Бога и Църквата и да не се блазнят от едно икономически богато общество, в което обаче няма място за Бога.“

Митрополит Даниил изказа сърдечна благодарност на о. Стоян Василев от Варненска и Великопреславска епархия за проникновения разказ за живота и служението на отец Георги Пейчев: „Вашата беседа умили сърцата на слушателите и запали в тях синовна любов към този богоозарен духовник от нашето съвсем близко минало.“

Всички присъствали на беседата засвидетелстваха за духовната радост, на която са станали причастни и молитвено пожелаха братското общуване с гостуващия духовник и придружаващите го енорияши от манастира Св. Св.

Константин и Елена, гр. Варна да продължи и занапред.

БЪЛГАРСКА ПАТРИАРШИЯ
www.bg-patriarshia.bg

БЪЛГАРСКА ПАТРИАРШИЯ
www.bg-patriarshia.bg

БЪЛГАРСКА ПАТРИАРШИЯ
www.bg-patriarshia.bg

